

STUDIETURSRAPPORT

TANZANIA

SKOV- OG LANDSKABSINGENIØRUDDANNELSEN
HOLD 2017
28. JAN. – 08. FEB. 2017

FORMÅLET MED STUDIETUREN

Målet med studierejsen var at styrke vores skovfaglige kunnen gennem en helhedsforståelse for skov- og naturforvaltning. Gennem inkludering af udvalgte internationale emner fik vi mulighed for bygge ovenpå og perspektivere den faglighed vi har fået med fra vores uddannelse på Skovskolen.

Vi vil gerne takke følgende for den hjælp de har stillet til rådighed i forbindelse med studieturen:

- Fondene som har bevilget legater til studieturen:
 - o Edvard og Ane Agerholms legat c/o Hedeselskabet
 - o 15. Juni Fonden
 - o O.H.F og A.J.-E. Heilmannsfond
 - o Carlsen-Langes Legatstiftelse
 - o Vemmetofte Kloster
- Vores undervisere Kirsten Carlsen, Lasse Baaner og Anders Jensen for deres faglige bidrag under studieturen.
- Holdets styregruppe som formåede at arrangere en fantastisk tur.

KORT OM TANZANIA

Tanzanias største by er Dar Es Salaam som indtil 2016 var den administrative hovedstad og er placeret ved kysten i den østlige del af landet. Af sprog tales hovedsageligt swahili og engelsk. 60% af befolkningen er kristne, 35% muslimer og 2% praktiserer traditionel afrikansk religion.

Landets primære indtægtskilde er landbrug og beskæftiger omkring halvdelen af arbejdsstyrken i Tanzania, hvilket gør landet meget sårbar over for ændringer i klimaet. Der findes 16 nationalparker i Tanzania samt en del vildt- og naturresevater.

Landet var inden finanskrisen et af de fattigste lande i verden, men grundet den dengang dårlige forbindelse til det globale finansielle marked kom de stærkt igennem krisen i forhold til størstedelen af resten af verden. I 2012 levede 28% af befolkningen under fattigdomsgrænsen.

INTRODUKTION TIL NATURFORVALTNING I TANZANIA

OPLÆG V. JOACHIM MSHANA, FOREST OFFICER, IRINGA DISTRICT COUNCIL, MASUMBO

Befolkningen i Tanzania er i høj grad afhængig af skoven grundet de mange forskellige behov, som økosystemerne kan forsyne dem med, eksempelvis græsning af husdyr, brænde og biavl. Disse flerartede interesser for skoven gør det svært at administrere og sætte regler op for forvaltningen af skoven. Et af værktøjerne til en bedre forvaltning af skoven er etableringen af *community forests*, hvilket betyder at skoven bliver drevet i fællesskab af landsbyens medlemmer.

En af de mest afgørende vækstbetingelser i Tanzania er vandet. Der er en betydelig forskel på *wet season* eller *dry season*, hvilket tydeligt reflekteres i landskabets udseende. *The Eastern Arc Mountains* er en bjergkæde langs Kenya og Tanzania som har afgørende betydning for vandets cyklus i området, idet bjergkæden "fanger" vandet og fungerer som vandreservoir. Ydermere er bjergkæden et *hotspot* for biodiversitet samt et refugie for en række endemiske plante- og dyrearter.

Vandtilgængelighed har endvidere betydning for den udbredte dyrkning af eukalyptus i landet, hvilket af samme årsag gør placeringen af eukalyptusplantagerne

velegnet i højlandsområderne. Derudover er der delte meninger ved den udbredte anvendelse af eksotiske arter frem for hjemmehørende arter og der er i høj grad brug for mere viden på netop dette område.

Naturforvaltning i Tanzania kan relateres til skovbruget i Danmark, hvor der er en lige så høj grad af modstridende interesser som skal varetages. Diskussionen om anvendelsen af hjemmehørende kontra eksotiske arter er ligeledes også et aktuelt debattemne. Den største forskel mellem naturforvaltning i Tanzania og Danmark er skovens rolle i eksistensgrundlaget for en stor del af befolkningen i Tanzania, hvorimod vi i Danmark ikke er afhængige af skoven i samme grad.

BESØG IRINGA DISTRICT COUNCIL

OPLÆG V. JOACHIM MSHANA, FOREST OFFICER, IRINGA DISTRICT COUNCIL, IRINGA

Iringa District består af et landareal på 20.576 m² hvoraf kun 9.857,5 m² er beboet. De resterende arealer består af *Ruaha National Park*, floder samt *game reserves*. Distriktet er ét ud af tre administrative distrikter i *Iringa* regionen. Distriktet er opdelt i 6 divisioner, 28 *wards* (afdelinger) og 133 landsbyer.

Grundet ekstensiv udnyttelse af skovens ressourcer i forbindelse med både landbrug og tømmerhugst er regionens skove hårdt pressede. Staten har derfor i samarbejde med de lokale landsbyer indført konceptet *Community Based Forest Management*, hvis formål er en kollektiv forvaltning af skoven blandt landsbyernes medlemmer. Staten bidrager med undervisning samt rådgivning i bæredygtig

skovdrift. I hver landsby udpeges en styregruppe, hvis rolle er at varetage landsbyens interesser samt sikre at den udarbejdede driftsplan lever op til landsbyens ønsker. Udover at staten sparer penge ved at overdrage plejen til landsbyen, styrkes landsbyboernes tilhørsforhold til skoven, hvilket forhåbentligt mindsker den destruktive udnyttelse af ressourcerne.

COMMUNITY BASED FOREST MANAGEMENT

OPLÆG OG RUNDVISNING V. JOACHIM MSHANA, FOREST OFFICER, IRINGA DISTRICT COUNCIL, MFYOME OG KIWERE

Mfyome og *Kiwere* er to landsbyer i *Iringa District* som begge har implementeret brugerbaseret skovdrift.

Landsbyerne råder over 6.064 henholdsvis 4.904 ha skov. Skovene er inddelt i forskellige afdelinger, hvoraf nogle er fredede for at sikre skovens genvækst. Andre afdelinger er tilgængelige for befolkningen til indsamling af brænde, blade, bær og frugter til madlavning samt medicinsk anvendelse.

Dette brugerbaserede skovdrift kan forhåbentlig forbedre den kortsigtede og ukontrollerede brug af skovens ressourcer, som hersker mange steder i Afrika, idet landsbyerne får ejerskabsfornemmelse over skoven med et ønske om at sikre en langsigtet forvaltning af skovens ressourcer.

Landsbyen råder over et samlet skov- og landbrugsareal på 6.066 ha med 3.800 indbyggere. Frem til 1999 var skoven alene drevet af staten, men der var store problemer med forvaltningen af skoven på grund af en manglende kontrol over skoven, hvilket førte til rovdrift i skoven i form af ulovlig hugst og trækulproduktion.

Dette resulterede i et mindre og mindre skovareal samt vold mod statens skovpersonale. Staten nedsatte derfor en lokal skovgruppe i landsbyen bestående af 7 medlemmer og 3 *scouts* (vagtmænd). Skovgruppen udarbejdede en driftsplan for skoven, som blev godkendt af staten i 2002. I driftsplanen er træhugst ikke længere lovligt i størstedelen af skoven og i stedet fokuserer landsbyen på andre ressourcers i skoven såsom biavl og indsamling af frugter og svampe. En lille del af skoven afsat til trækulproduktion.

JOINT FOREST MANAGEMENT

Kivere driver deres skovareal i et samarbejde mellem staten og landsbyen og dette klassificeres som *Joint Forest Management*, dvs. skoven ejes af staten henholdsvis men drives i fællesskab med landsbyen.

Skovgruppens tre *scouts* er iklædt skovuniformer for at tydeliggøre deres autoritet under patruljering. De kan dog hverken konfiskere eller anholde personer, når de observerer ulovligt aktivitet i skoven og er derfor nødsagede til at tilkalde hjælp fra staten i sådanne situationer. Følgende bevæggrunde er opstillet af skovgruppen som formålet med beskyttelsen af skoven:

- Forhindre overudnyttelse af skovens ressourcer.
- Produkter fra biavl.
- Beskyttelse af klimaet.
- Ingen yderligere behov for landbrugsarealer til landsbyen.

Skovgruppen døjer stadig med følgende problemer i forhold til skovdriften:

- Generelt manglende undervisning omkring skovbrug.
- Mangel på transportmuligheder besværliggør patruljeringen af hele skoven.

- Manglende produkter til at finansiere beskyttelsen af skoven.
- Mistende indflydelse på skoven på grund af staten.

En mulig foranstaltning mod de ulovlige aktiviteter i skoven kunne være anvendelsen af ny teknologi i form af eksempelvis droner.

RUAHA NATIONAL PARK

OPLÆG V. CHRIS FOX, MWAGUSI SAFARI CAMP OG GAME DRIVE M. LOKALE GUIDES

Ruaha National Park består af et areal på 20.000 km² og er dermed den største nationalpark i både Tanzania samt hele Østafrika. Parken har navn efter *Great Ruaha River*, som løber i det sydøstlige hjørne af parken. Nationalparken er en del af et større beskyttet økosystem ved navn *Rungwa-Kizigo-Mubesi*, som samlet set har et areal på ca. 45.000 km².

Nationalparken ligger omtrent 150 km vest for *Iringa* og vejene ud til *Ruaha* er meget varierede ligesom resten af vejene i Tanzania. Ved indgangen til nationalparken skiftes de bumlede grusveje ud med et uberørt og vildt landskab, som veksler mellem lysåben savanne og *miombo woodlands* – træbevokset savanne. Terrænet veksler mellem den flade savanne, stenede bakker og dale som kan skimtes i horisonten.

Ruaha byder på et mangfoldigt dyreliv, hvor både store rovdyr og græssere er repræsenteret foruden et væld af mere end 570 fuglearter. Flodheste, kuduer, impalaer, elefanter og giraffer opleves jævnlige og kun næsehornet mangler af *The Big Five* i parken.

Et markant element i landskabet er de særegne *baobab* hvis alder kan estimeres ud fra træets omkreds (1m/100 år) og kan således nå en alder på over 1.000 år. Elefanterne havde mange steder i parken gået hårdt til træerne og skrælet barken hvilket træerne dog så ud til at kunne håndtere. Årsagen til dette findes i træernes vækst- og transportlag under barken som adskiller sig fra opbygningen af træerne i Danmark. Væksten er således indrettet ligesom palmers, men har samtidig tilvækst i bredden.

Vores *game drives* i nationalparken førte til mange gode iagttagelser både i form af oplevelsen af det eksotiske dyre- og planteliv og ikke mindst grundet guiderne evner til at beskrive parkens økosystemer, planterne, dyrene og deres adfærd. Forvaltningen af nationalparken blev også berørt af turisterne. Eksempelvis udlægges der ikke stillezoner til fordel for dyrelivet, hvilket heller ikke virker nødvendigt taget parkens størrelse i betragtning. Al færdsel er desuden begrænset til de anlagte veje som gør det muligt at opleve hele nationalparken. Færdsel til fods kræver ledsagelse af guides og al menneskelig aktivitet i parken begrænses til tidsrummet 6.00 – 19.00.

Ruaha er nyligt blevet udvidet og guiderne har en oplevelse af at dyrene hovedsagligt opholder sig i den gamle del af parken, hvorfor den nye areal primært fungerer som en bufferzone omkring parken. Forhåbningen er at floraen og faunaen med tiden vil brede sig til de nye områder.

Nationalparken overvåges af 250 *rangers*, som holder til i parkens hovedkvarter. De har bl.a. ansvar for at patruljere parken og lokalisere fælder placeret af krybskytter. Krybskytteriet foretages ofte af lokale, som får bestillinger fra udlandet på diverse dyr.

Den tanzaniske regering har for nylig givet tilladelse til at skyde krybskytter om nødvendigt da nationalparkens *rangers* selv oplever at blive beskydt. Udover begrænset krybskytteri foretages der ingen yderligere regulering af dyrelivet i parken.

Naturen får i stedet lov til at gå sin naturlige gang, hvor bestanden af dyr følger tilgængeligheden af føde. Et konkret eksempel på naturens gang oplevede vi en tidlig morgen, hvor en gruppe løver havde dræbt en afrikansk vildhund, formodentligt fordi den var trængt ind på løvernes territorie. Parkens *rangers* tog vildhunden med videre til undersøgelse, da bestanden af vildhunde i hele Afrika er truet.

Indkvarteringen under safarituren foregik i *Mwagusi Safari Camp* som har eksisteret siden 1987 og ejes af Chris Fox. Stedet ligger ved *Mwagusi River* inde i nationalparken, hvilket var medvirkende til at give en unik oplevelse af plante- og dyrelivet på tæt hold.

Afterne bød på *sundowners* akkompagneret med foredrag af Chris Fox vedrørende parkens forvaltning, konflikthåndtering samt udfordringerne mellem naturen og menneskene i området.

Konflikthåndteringen består af håndteringen af krybskytterne samt konflikten mellem lokalsamfundet og beskyttelsen af en række arter. Lokalsamfundet opfatter ikke dyrelivet som et fascinerende element men derimod som en trussel mod deres eksistensgrundlag.

Forvaltningen af dyrelivet i nationalparken kan på mange måder sammenlignes med forvaltningen af truede dyrearter verden over. Dyrene er ofte truede på grund af menneskelig aktiviteter såsom fældning af værdifulde skovområder, krybskytteri og overpopulation som alt sammen resulterer i konflikter mellem dyr og mennesker.

Disse konflikter kan relateres verden over – også i Danmark. Eksempelvis måger som larmer i storbyerne eller gæs som ødelægger landmændenes afgrøder. En bæredygtig forvaltning skal dermed sikre en hensyntagen til alle parter i processen både ud fra de enkeltes perspektiv men i særdeleshed fra et forvaltningsperspektiv.

SAO HILL SAVVÆRK

OPLÆG OG RUNDVISNING V. SVEN MARTINSON, PRODUCTION MANAGER, SAO HILL INDUSTRIES, GREEN RESOURCES A/S, MAFINGA

De tanzaniske grusveje havde endnu engang forsinket programmet og resulteret i en sen ankomst på savværket. Efter en obligatorisk sikkerhedsbriefing stod programmet på en rundvisning af Sven Martinsson, som er driftsleder på stedet.

De fleste havde gjort sig stereotype forestillinger om hvordan livet på et afrikansk savværk ville være, men disse blev hurtigt gjort til skamme og alt tegnede meget godt – indtil rundvisningen startede; der var kun sikkerhedsveste og hjelme til

lidt under halvdelen – det på trods af den lange sikkerhedsbriefing.

Savværket råder over to save, hvoraf den ene saver træ med en diameter op til 26 cm og den anden saver alt over 26 cm. Begge save har mere end 20 år på bagen, men med opdaterede computere. Der produceres hovedsagligt mindre dimensioner på savværket på grund af de små dimensioner på størstedelen af det modtagne tømmer. En væsentlig andel af det skårne træ stammer fra egne fyrreplantager af *Pinus patula*, som har en omdriftsalder på 20 – 25 år. Savværket er nødsaget til at være selvforsynende til en vis grad på grund af det lave udbud fra private skove og et begrænset salg fra statsskovene.

Omtrent 90 % af det producerede træ trykimprægneres, hvilket medfølger udfordringer i forhold til bortskaffelse af kemikalierne på grund af de ringe affaldshåndteringsmuligheder i Tanzania. Hvis kemikalierne skal bortskaffes korrekt er de nødt til at blive fragtet til Kenya, hvilket er en omkostningstung løsning som savværket ikke praktiserede – i stedet var et stort nærliggende skovområde dødt pga. affaldsdumping.

En stor indtægtskilde for savværket er produktion af pæle på 9 m eller længere.

Savværket har eksempelvis en bestilling på 300.000 pæle over de næste 3 år. Træet til pælene købes typisk af mellemhandlere, som har opkøbt træet hos private ejere. Pælene produceres typisk af eukalyptus, som har en indkøbspris på omkring 80.00 tanzaniske schillings (DKK 250).

Eukalyptus egner sig egentlig ikke til konstruktionstræ, da det svinder for meget ind under tørring, flækker og har generelt store spændinger. *Salinga*, *Grandis* og *Globulus* er de forskellige eukalyptusarter der arbejdes med, og alle har en omdrift på 9 – 12 år. *Globulus* er at foretrække til konstruktionstræ. Eukalyptus har dog en fremtid til palleproduktion, ifølge Sven Martinsson, på grund af den store vækst i pallemarkedet som følge af de fremtidige vækstmuligheder større virksomheder har i landet.

Selve bearbejdningen af træet adskiller sig ikke væsentlig fra andre savværker i Skandinavien. Dog herskede en vis form for kaos på stedet, især på grund af de uorganiserede bunker af træ rundt omkring pladsen, mangel på forsvarlig håndtering og sikkerhedsudstyr hos de ansatte. På trods af mangler ift. arbejdsmiljø og en øget udnyttelse af restprodukterne fra produktionen efterlades man med det indtryk at savværket fungerede i forhold til tanzaniske standarder.

TEPRODUKTION, CERTIFICERING OG ANTIPOACHING

OPLÆG OG RUNDVISNING V. GODFREY MUCHUNGUZI OYEMA, ENVIRONMENTAL COMPLIANCE MANAGER, UNILEVER MUFINDI ESTATE

Temaet for besøget på *Unilever Mufindi Estate* omhandlede te, herunder *Unilevers* primærproduktion af te samt energiproduktion til fabrikkerne i form af eukalyptusplantager.

Ejendommen i *Mufindi* dækker et område på ca. 11.000 ha, hvoraf teproduktionen optager 3.500 ha og eukalyptusplantagerne 195 ha. Det verdensomspændende Unilever forvalter endvidere over 7.000 ha naturlig skov i *Mufindi*. Selve teplantagerne blev anlagt i starten af det 20. århundrede. Hele området har oprindeligt været dækket af naturlig skov, inden kultiveringen af jorden fragmenterede skoven, som i dag kun findes i de områder som er svære at dyrke.

EUKALYPTUSPLANTAGER

Plantagerne blev anlagt i perioden 1930'erne til 1987 og bliver drevet som stævningsskov med en normal omdriftstid på 10 år. Der findes 2000-2500 træer/ha

og efter 10 års omdrift høstes omkring 600 m³/ha. Produktionen er faldende for hver omdrift og der regnes med et ubyttefald på 10 % per omdrift.

TEPLANTAGER

De 3.500 ha teplantager adskilte sig væsentligt fra vores andre besøg i Tanzania. De mindede meget om markerne i Danmark, blot med en anden afgrøde. Jorden og klimaet var meget lig det, vi kender hjemmefra på en god sommerdag.

De store arealer var tilplantet med te i tætte, snorlige rækker, læhgen for hver 100 – 200 m og etablerede vandingsanlæg. Størstedelen af produktionsarealerne bliver høstet maskinelt bortset fra de mere

kuperede områder, som bliver høstet manuelt af ansatte fra de lokale landsbyer. Dette foregår på akkord ved at plukke topskuddene med hænderne som derefter kastes i en kurv på ryggen. Der findes ældre betonplatforme ved hver ”mark”, hvor de fyldte kurve afsættes, sorteres, vejes og afhentes til forarbejdning på tefabrikken.

Der er ca. lige mange mænd som kvinder, der arbejder med at høste te og på et spørgsmål om hvorvidt der er forskel på mænd og kvinders arbejde i marken præciseres det, at der ikke kønsdiskrimineres – hverken på arbejdet eller på lønnen.

TEFABRIKKEN

Unilever ejer tefabrikken i *Mufindi* som forarbejder tebladene til teen der kendes fra teposerne. Manageren, Rebecca, som

modtog gruppen gav en grundig introduktion til produktionsprocessen samt sikkerhedsforanstaltningerne på fabrikken efterfulgt af en rundvisning på fabrikken gennem hele produktionslinjen.

Det tager 14 – 16 timer fra bladene ankommer på fabrikken til det færdige produkt er pakket. Selve afdampningen af bladene er den længste proces, hvilket tager omtrent 12 timer gennem de forskellige stadier. Efterfølgende bliver bladene findelt for at blive oxideret og tørret. Dernæst sorteres fibrene fra og teen sorteres i 4 forskellige kvaliteter afhængig af størrelsen. Teen bliver pakket i store sække, som sendes til Mombasa, Kenya til yderligere distribution i resten af verden. Fabrikken producerer gennemsnitligt 10 – 12 tons te/dag, forbruger 37-39 m³ træ om dagen og har 112 ansatte hvoraf 86 arbejder ved produktionsbåndet.

ANTIPOACHING

Teen fra *Mufindi* er certificeret af *Rainforest Alliance*, hvilket har en stor markedsføringsværdi for Unilever.

Som følge af certificeringen oprettedes der i 2014 en særlig *Unilever Security Antipoaching Unit*, hvis hovedopgave er at minimere krybskytteri i Unilevers omkringliggende naturskove, da det strider mod

certificeringen at der foregår krybskytteri i skoven. De mest gængse arter som jages i skoven er svin, antiloper, aber samt forskellige gnavere. En stor del af krybskytteriet skyldes kulturelle frem for økonomiske årsager og krybskytterne er ofte beboere fra de omkringliggende landsbyer som fra egen synspunkt opretholder en vis tradition.

Der benyttes forskellige fælder til krybskytteriet, bl.a. snarer, klapfælder og snublefælder, hvilket også blev fremvist på ekskursionen. En del af de ansatte i *antipoaching* enheden er tidligere krybskytter med øje for fælderne og de forskellige teknikker. Ansættelse af lokale har flere gevinster; det skaber lokal forankring og

opbakning i landsbyerne til at standse krybskytteriet.

Ekskursionen til *Mufindi* viser at der er store sammenhænge mellem *big business* og naturbevaring. Det ses at Unilever er villige til at gå rigtig langt i deres arbejde for at beholde certificeringen af teen og det er sjældent at møde tilsvarende store fødevarerproducenter i Danmark aktivt tage ansvar for naturbeskyttelsen. Man kunne forestille sig at store danske virksomheder ville kunne aktivt styrke deres brand ved eksempelvis at undgå dyrkning af jorderne i ådalene eller store biomasseopkøbere kunne investere i urørt skov og natur.

UDZUNGWA MOUNTAIN NATIONAL PARK

GUIDEDE TURE V. LOKALE GUIDES

Turen startede tidligt med at mødes med de lokale guides ved indgangen til nationalparken. Parken fik status som nationalpark i 1992 og er en del af *Eastern Arc* bjergkæden. Parken har en størrelse på 1990 km² og turen gennem parken koncentrerede sig om en gåtur på 8 km gennem bjergets skov med mulighed for at besøge parkens smukke vandfald.

Området er et *hotspot* for biodiversitet, og af abearter alene kan der findes 11 i parken, hvoraf 2 er endemiske: *Iringa red colobus* samt *Sanje mangabey*. En lang række planter, træer og sommerfugle er ligeledes endemiske i området.

Der er ifølge guiderne ingen fare for krybskytteri i de områder som normalt befærdedes, men længere oppe i parken kan man støde ind i problemer med krybskytteri på grund af værdifulde arter som bøfler og elefanter.

På vej gennem nationalparken præsenteres en række hjemmehørende arter og deres egenskaber:

- *Englerondendrum sp.* – tømmerart.
- *Forest mobola plum* – tømmerart.
- *Wild jackfruit* – laver store frugter som spises af både dyr og mennesker.
- *Dracaena manii* – medicinale egenskaber med positiv indflydelse på mænds potens.
- *Lethovianthus stellatus* – medicinale egenskaber som styrker immunforsvaret.
- *Catunaregum spinosa* – spises af aber og medicinal anvendelse mod mavesmerter.
- *Harrisonia abyssinica* – medicinale egenskaber mod ledsmerter og søvnbesvær.
- *Cork wood tree* – medicinale egenskaber mod ledsmerter og anvendes til bistader og bådkonstruktion grundet veddets lethed.

Turen til fods med mulighed for både at se og høre om dyre- og plantelivet var særdeles spændende. En introduktion til især hjemmehørende arter var tiltrængt efter at have oplevet de store plantager med eksotiske arter, som hverken det lokale dyr- og planteliv er tilpasset. Forhåbentligt vil en øget udbredelse og bæredygtig dyrkning af hjemmehørende arter udvikle sig i fremtiden.

FORESTRY COMMISSION

OPLÆG OG DISKUSSION V. EZEKIEL MWAKALUKWA, ACTING DIRECTOR, FOREST AND BEEKEEPING DIVISION, MINISTRY OF NATURAL RESOURCES AND TOURISM, DAR ES SALAAM

Forest and Beekeeping Division (FDB) kan sammenlignes med SVANA i Danmark, idet de beskæftiger sig med den administrative og juridiske del af skov- og naturovervågning i Tanzania. Selve salget af tømmer, brændsel og produkter fra biavl tilhører den private sektor. FDB administrerer 35 % af Tanzanias skovareal. Sammenlignet med Danmark administrerer SVANA og Naturstyrelsen kun 17 % af Danmarks samlede skovareal.

Biavl er et vigtigt erhverv i Tanzania og har vist sig at være et effektivt element i skovbevarelse, da landsbyer med biavl får en væsentlig indtægt fra lokal produceret honning. På nuværende tidspunkt bliver kun 13,8 % af egnede arealer anvendt til biavl, som svarer til en produktion og salg af 138.000 m³ tons honning samt 9.200 m³ tons bivoks.

Ministeriet råder kun over statsskovene, som oplever store problemer med ulovlig træhugst. Det er ministeriet for landbrug

som råder over de private skove, hvilket resulterer i modstridende interesser omkring forvaltningen af landets skove. Disse modstridende interesser besværliggør en samlet plan for bevaringen af landets naturlige skove. FDB foreslår at indsætte paramilitære styrker i statsskovene for at bevogte skovene mod ulovlig hugst, krybskytteri og degradering. Det skal dog forstås som en midlertidig løsning og ministeriets medarbejdere rejser rundt til lokale skoler for at undervise børnene i energi, miljø, skov og familieplanlægning for at skabe opmærksomhed omkring bevarelsen af skovene og dyrelivet.

Ezekiel og hans stab er i gang med at gennemgå tidligere naturbeskyttelsesprogrammer fra 1998 og 2001/2010. Formålet er at udvikle og igangsætte nye programmer som vil bygge videre på erfaringerne fra de gamle programmer samt nutidige problemstillinger på natur- og miljøområdet.

